

عنوان مقاله:

بررسی زمینه های شکل گیری و افزایش روحیه تملق و چاپلوسی در حکومت قاجار (با تاکید بر القاب)

محل انتشار:

همایش بین المللی یافته های نوین در علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فضل اله براتی - دانشجوی رشته مطالعات فرهنگی دانشگاه علم و فرهنگ تهران

خلاصه مقاله:

یکی از معایب اخلاقی و رفتاری ما که به طور ملموس در جامعه نمود عینی دارد روحیه تملق و چاپلوسی است هرچند این روحیه در فرهنگ ایرانی و دین اسلام مورد نکوهش قرار گرفته، اما چرا و چگونه چنین موضوعی در ایران به وجود آمده است؟ چه عواملی باعث شکل گیری و افزایش روحیه تملق در کشور می شود؟ به نظر می رسد با مراجعه به تاریخ می توان دریافت روحیه ی تملق موضوعی نیست که تنها مخصوص دوران حاضر باشد با این وجود در دوره هایی از تاریخ ایران به سبب شرایط ویژه ی سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی که در جامعه وجود داشت زمینه گسترش این اخلاق زشت فراهم شده است. به نظر می رسد یکی از میانبرهای مهم برای پیمودن مدارج ترقی در نظام های سیاسی- اداری به ویژه انواع اقتدارگرایی آن، چاپلوسی و مجیزگویی است که در فقدان شایسته سالاری، موثر عمل می کند. برای تحلیل این موضوع مهم باید از منظرهای مختلف اقدام نمود چرا که به نظر می رسد که دارای پیچیدگی های فردی، اجتماعی و فرهنگی باشد در این پژوهش قصد داریم به روش تحقیقی- تاریخی مبتنی بر شیوه انتقادی به دلایل شکل گیری و کارکرد تملق و چاپلوسی در حکومت شاهان قاجار بپردازیم. بدین منظور، ابتدا پیشینه ای از موضوع تا قبل از قاجار جمع آوری می شود. سپس به بررسی شرایط حاکم بر جامعه ایران در دوره مشخص شده، که ممکن است زمینه ساز شکل گیری و افزایش تملق شده باشد، خواهیم پرداخت. انتصاب القاب بیش از سایر روش های تملق، مورد تاکید است.

کلمات کلیدی:

القاب، تملق و چاپلوسی، قاجار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1573429>

